

Uchwała Nr LV/384/10
Rady Miejskiej w Drezdenku
z dnia 19 sierpnia 2010 roku

w sprawie: zatwierdzenia Planu Odnowy Miejscowości Trzebicz

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 6 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (t.j.Dz.U.2001, Nr 142, poz. 1591 z późn.zm.)

uchwała się co następuje:

§ 1

Zatwierdza się Plan Odnowy Miejscowości Trzebicz na lata 2010 – 2018 stanowiący załącznik do niniejszej Uchwały.

§ 2

Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Drezdenka.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Miejskiej
/-/ Jerzy Skrzypczyński

UZASADNIENIE

Gmina Drezdenko ubiega się o dofinansowanie zadań inwestycyjnych pt.: „Przebudowa sali wiejskiej w miejscowości Trzebicz” w ramach działania 413 „Wdrażanie lokalnych strategii rozwoju” dla operacji, które odpowiadają warunkom przyznania pomocy w ramach działania „Odnowa i rozwój wsi” objętego PROW 2007-2013.

Zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie szczegółowych warunków i trybu przyznawania pomocy finansowej w ramach działania „Odnowa i rozwój wsi” objętego Programem Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007-2013 zatwierdzenie przez Radę Miejską przedmiotowych Planów Odnowy jest warunkiem koniecznym do uzyskania dotacji i stanowi załącznik do wniosku o przyznanie pomocy finansowej.

Załącznik
do Uchwały Nr LV/384/10
Rady Miejskiej w Dreżdenku
z dnia 19 sierpnia 2010 roku

PLAN ODNOWY MIEJSCOWOŚCI

TRZEBICZ

na lata 2010 -2018

Charakterystyka wsi Trzebicz.

Położenie

Wieś Trzebicz leży na 52°46' N i 15°45' E w województwie lubuskim, w powiecie strzelecko-dreźnieckim, w gminie Dreżdenko. Sołectwo jest umiejscowione na północnym skraju Puszczy Noteckiej i w dolinie rzeki Noteć.

Powierzchnia

Sołectwo Trzebicz obejmuje obszar o powierzchni 1300,64 ha, będący geodezyjnym obrębem Gminy Dreżdenko. Na terenie sołectwa przewarżają gleby kl. V i VI. Łąki i

pastwiska doliny Noteci determinują produkcje rolną wsi. Bliskość lasów Puszczy Noteckiej warunkują natomiast na rozwój przemysłu drzewnego w sołectwie.

Ludność:

Liczba mieszkańców 721. (2005r.)

Większość ludności stanowią potomkowie osadników z kresów wschodnich i wielkopolski. Kilka rodzin znalazło się na terenie sołectwa w wyniku akcji „Wisła”. Znikoma liczba osób przybyła z innych terenów Polski i Europy.

Zasoby materialne i zabezpieczenie finansowe osób:

większa część mieszkańców utrzymuje się z pracy najemnej, natomiast rolnicy, rzemieślnicy i wykonujący wolne zawody stanowią kilku procentową grupę. Prawie 100 % mieszkańców posiada obywatelstwo polskie, znikoma część to obywatele innych państw Europy.

Wyznania: pod względem wyznaniowym ponad 90 % mieszkańców jest wyznania Rzymsko-Katolickiego.

Gospodarstwa rolne:

Na terenie wsi Trzebicz istnieją gospodarstwa rolne. Wielkość gospodarstw jest zróżnicowana od jednego hektara do kilkudziesięciu. Produkcja rolna głównie nastawiona jest na hodowlę bydła i koni.

Zakłady pracy, zatrudnienie:

Na terenie wsi działa kilkadziesiąt podmiotów gospodarczych, które można sklasyfikować w następujących grupach:

- przemysł drzewny
- przemysł spożywczy
- handel
- rzemiosło
- rolny – hodowle
- zakład fryzjerski
- zakład masarniczy

Na terenie Trzebicza istnieją 4 zakłady drzewne dające w sumie ok. 500 miejsc pracy. W handlu m.in. samochodami, częściami samochodowymi i spożywczym zatrudnienie we wsi może znaleźć ok. 50 osób, dlatego wioska jest samowystarczalna jeżeli chodzi o stworzone miejsca pracy dla mieszkańców jak i ludności z innych miejscowości m.in. również z oddalonego o 5 km Drezdenka.

Stowarzyszenia i instytucje użyteczności publicznej:

1. Szkoła podstawowa.
2. Przedszkole
3. Biblioteka
4. Internetowe Centrum Kształcenia na odległość.
5. Klub sportowy „Uran”.
6. Ochotnicza Straż Pożarna
7. Koło Gospodyń Wiejskich
8. Grupa Odnowy Wsi
9. Stowarzyszenie odnowy Kościoła
10. Katolickie Stowarzyszenie Młodzieży
11. Caritas Trzebicz
12. Parafialna Rada Duszpasterska
13. Biała Armia
14. Apostolat Maryjny

Środowisko przyrodnicze

Geograficznie miejscowość leży w prowincji Nizin Środkowo- Europejskich, w Dzielnicy Gorzowskiej i makroregionie Pojezierza Wielkopolskiego. Z uwagi na położenie i geomorfologię, teren ten zalicza się do regionu Pradoliny Toruńsko- Eberswaldzkiej i subregionu Kotliny Gorzowskiej.

Wielki wpływ na dzisiejszy wygląd terenu wokół Trzebicza miał lodowiec, po ustąpieniu którego, oprócz „Pradoliny Noteci”, pozostała największa w Polsce wydma śródlądowa-dzisiejsza puszcza- oraz mocno pofałdowany teren, urozmaicony potężnymi wałami wydm, które tworzą labirynty dolin i pagórków. Teren taki mamy po południowej stronie wsi, natomiast po północnej stronie to płaska pradolina Noteci zakończona wzgórzami moreny czołowej. Ze względu na teren wydmowy, gleba jest bardzo uboga. Skały macierzyste są zbudowane sypkiego i luźnego materiału charakteryzującego się dużą jednolitością i dobrym obtoczeniem ziaren, ale bardzo drobnego. Często domieszki pyłowe mają więcej niż 20 % . Zawartość frakcji spławianych wynosi najczęściej 5 % a domieszki szkieletowe nie przekraczają kilku procent. Typowa dla naszego terenu proces bielcowania zachodzi w glebach lekkich i bardzo lekkich, ubogich w wapń i magnez w warunkach silnie kwaśnego odczynu, które porasta roślinność borowa. Łąki nadnotecki natomiast to gleby torfowe często zasilane materiałem organicznym, podczas występowania rzek ze swojego koryta.

Olbrzymi, zwarty kompleks leśny poprzez hamowanie dopływu energii słonecznej do gleby i późniejsze jej wypromieniowanie, wpływa łagodząco na wahanie temperatur. Można więc uznać, że teren ten cechuje występowanie swoistego klimatu. Ciepłych niejednokrotnie śnieżnych zim i gorące, bezdeszczowe lato. Średnia wielkość opadów atmosferycznych waha się w granicach 320 – 550 mm. Przy tym nasłonecznieniu i wilgotności okres wegetacji wynosi 223 dni. Bardzo mała ilość opadów spowodowanych jest tym, iż teren ten znajduje się w widłach rzek Warty i Noteci, które łączą się ze sobą na zachód od Trzebicza w Santoku. Natomiast przeważające wiatry, które panują od strony zachodniej, niosące burzowe chmury, są odpychane na północ lub południe poprzez dwie rzeki.

Królowa puszczy ze względu na słabą glebę jest sosna – *pinus silvestris* której towarzyszy brzoza. Są to przede wszystkim monokultury jednowiekowe i jednogatunkowe, ślady gradacji owada strzygoni choinówki, który w latach dwudziestych ubiegłego wieku spustoszył olbrzymie połacie lasu, w następstwie czego trzeba było wyciąć tysiące hektary lasu. W dolnych piętrze drzewostanów spotykamy leszczyn, bez koralowy, maliny, jeżyny, których owoce ze względu na małe zanieczyszczenie powietrza, chętnie są zbierane. Poza tymi przedstawicielami świata roślin natkniemy się na jałowca, kruszynę, trzmielinę, wawrzynka wilcze łyko, derenia, zobaczymy bluszcz pospolity, konwalię, czosnaczek, wrzos, zawilce. Nie można również zapomnieć o roślinności łąk nadnoteckich, różnych gatunkach traw, sity, tatarak oraz trzciny. W lasach Puszczy Nadnoteckiej można ujrzeć przedstawicieli fauny m.in. sarny, dziki lisy, zające. Chodząc wzdłuż rzeki widać ślady bobra. W okolicy Trzebicza swoje miejsca lęgowe ma bocian czarny, łabędzie, gęsi.

Obiekty i tereny :

Miejscowość ma zabudowę zwartą w kształcie trójkąta, małomiasteczkową. Wzdłuż której przebiega droga wojewódzka 158 z Gorzowa do Drezdenka. Najważniejszymi miejscami spotkań we wsi to sala wiejska, szkoła, remiza OSP, Kościół, internetowe centrum kształcenia na odległość, biblioteka oraz klub sportowy. W zależności od pory roku i pogody w miejscach tych organizowane są zebrania wiejskie, dożynki, zawody strażackie, dni sportu, festyny, mecze oraz inne imprezy sportowe.

Szkoła podstawowa

Szkoła Podstawowa w Trzebiczu

ul. Szkolna 1

66 - 534 Trzebiez

tel. (0-95) 762 45 25

dyrektor mgr Beata Turczyn

Historia szkoły

Szkoła Podstawowa w Trzebiczu powstała w 1945r. i zajęła budynek po byłej szkole niemieckiej, przy obecnej ulicy Szkolnej 1. Pierwszym kierownikiem szkoły został Stefan Stanisławski. Od 1946r. funkcję tę powierzono Stanisławowi Łubińskiemu. W 1947r. Starostwo Powiatowe przydzieliło szkole dom z ogrodem , po byłym pastorze, z przeznaczeniem na dom kultury oświatowej. Od 1948r. kierownikiem szkoły była Kazimiera Heppnerówna.

W roku 1952 kierownictwo szkoły objął Jan Stanisławski. W 1954r. podjęto decyzję o rozbudowie szkoły i dobudowano i wyposażono salę gimnastyczną. Od lutego 1954r. do września 1955r. kierownikiem szkoły była J.Kostrzewska. Następnie funkcję tę, przez okres

10 lat, sprawował Władysław Krążelewski. Od września 1965 r kierownikiem a następnie dyrektorem szkoły został Władysław Fuczyło. W latach 1967- 1972 przy szkole podstawowej działała Szkoła Przysposobienia Rolniczego. W 197 ... w związku z zwiększającą się liczbą dzieci szkoła otrzymała zabudowania przy ulicy Leśnej 6. Po przejściu pana Władysława Fuczyło na emeryturę w 1990r., funkcję dyrektora szkoły przez okres 9 lat pełnił Zbigniew Smogur. Od 1999r. dyrektorem szkoły była mgr inż. Czesława Pieluszcak. Obecnie dyrektorem szkoły jest mgr Beata Turczyn. We wrześniu 2004r. pomieszczenia przy ulicy Leśnej 6 przejęło PGKiM w Drezdenku. Obecnie szkoła znajduje się przy ulicy Szkolnej 1 i Poznańskiej 35. Szkoła Podstawowa w Trzebiczu funkcjonuje jako samodzielna jednostka publiczna. Liczy 6 oddziałów szkoły podstawowej i 1 oddział przedszkolny. W roku szkolnym 2004/2005 do szkoły uczęszczało 141 uczniów i 19 dzieci oddziału przedszkolnego. Liczba uczniów w placówce w następnych latach:

Rok szkolny	Liczba uczniów	Liczba dzieci "0"	Razem
2005/2005	132	27	159
2006/2007	136	22	158
2007/2008	132	18	150

W szkole zatrudnionych jest 12 nauczycieli i 3 pracowników obsługi.

Wykształcenie nauczycieli:

Wykształcenie nauczycieli	Liczba nauczycieli
Wyższe mgr z przygotowaniem pedagogicznym	10
Wyższe zawodowe	1
Średnie	1

Jeden z nauczycieli jest w trakcie uzupełniających studiów magisterskich.

Studia podyplomowe o kierunkach zgodnych z potrzebami szkoły ukończyło 6 nauczycieli. Dwóch z nauczycieli zostało wpisanych do rejestru egzaminatorów sprawdzianu po szkole podstawowej.

Nauczyciele i nauczane przez nich przedmioty:

L.p.	Nazwisko i imię	Nauczany przedmiot
1.	Pieluszcak Czesława	matematyka
2.	Fijak Czesława	j.polski, j.niemiecki
3.	Kłós Jolanta	nauczanie zintegrowane
4.	Kwiatkowska Teresa	nauczanie zintegrowane
5.	Nawrot Iwona	j.polski, religia
6.	Owczarzak Anna	przyroda, historia
7.	Pęcherzewski Janusz	religia
8.	Pęcherzewski Tadeusz	kultura fizyczna
9.	Szostak Ewa	oddział przedszkolny
10.	Turczyn Beata	nauczanie zintegrowane
11.	Wierciak Małgorzata	biblioteka, świetlica

Kościół

Parafia pw. Najświętszego Serca Pana Jezusa

Proboszcz

ks. Tadeusz Wołoszyn

Kościóły filialne

- **Gościm** - kościół pw. Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny
- **Przynotecko** - kościół pw. Matki Bożej Częstochowskiej

Terytorium parafii

Trzebicz, Bagniewo - (3 km), Gościm - (6 km), Przynotecko (1-117), Trzebicz Młyn - (3 km), Trzebicz Nowy - (3 km), Zielątkowo - (8 km)

Historia parafii

Powstanie miejscowości Trzebicz przypada na koniec XI w. Pierwotnie należał do administracji kościelnej w Poznaniu. Od r. 1235 do biskupstwa w Kamieniu i archidiakonatu w Strzelcach. Na skutek częstych zatargów z Niemcami Trzebicz był kilkakrotnie spalony.

W XVI w., po śmierci biskupa Erazma w Kamieniu, Trzebiecz przeszedł w ręce protestantów. Pod koniec XIX w. wybudowano tu dla ludności protestanckiej świątynię, która stoi do dzisiaj. Rok 1945 przynosi wymianę ludności niemieckiej - protestanckiej na ludność polską - katolicką. Zbór protestancki zostaje przekazany katolikom i poświęcony 29.09.1945 r. przez ks. Teofila Widełko CRL z Drezdenka. W latach 1946-1948 parafia była obsługiwana przez księży z Drezdenka i Lipek Wielkich.

Status kościelny średniowiecznego Trzebiecza nie jest udokumentowany. Skoro przed 1516 r. Gościm należał do parafii w Drezdenku, to zapewne także Trzebiecz aż do reformacji pozostawał w diecezji poznańskiej. W 1298 r. należał do archidiakonatu większego (poznańskiego), w 1510 do dekanatu obornickiego. Schematyzm Diecezji Zielonogórsko – Gorzowskiej z 1995 r. niesłusznie – w oparciu o opracowania niemieckie – przypisuje parafię do diecezji kamieńskiej i to od 1235 r. Po śmierci biskupa Erazma w Kamieniu Pomorskim, Trzebiecz przeszedł w ręce protestantów. Reformacja, przyjmująca się szybko wśród zgermanizowanej ludności zwłaszcza w miastach, doprowadziła do likwidacji katolicyzmu na Pomorzu Zachodnim i do całkowitego upadku organizacji kościelnej. Upadło biskupstwo kamieńskie. Na jego terenie zatryumfował protestantyzm, kościoły katolickie zamieniono na zbory, klasztory grabiono i likwidowano, szykanując nieraz okrutnie katolików. Wkrótce zostało zabronione oficjalne duszpasterstwo katolickie, zakazano nawet prywatnych praktyk religijnych. Okres zaniku Kościoła katolickiego na tych terenach trwa do końca XVII w. Pewna poprawa sytuacji religijnej katolików zaznacza się dopiero w pierwszej połowie XVIII w., potem już wyraźniej w drugiej jego połowie, kiedy to oficerowie Fryderyka domagają się swobody religijnej dla swoich żołnierzy, werbowanych często wśród ludności katolickiej mieszkającej w Królestwie polskim. Opiekę nad odradzającym się katolicyzmem bulla papieska „De salute animarum” z 17 lipca 1821 r. powierza biskupowi wrocławskiemu, ustanawiając go zarazem Wikariuszem Apostolskim dla terenów brandenbursko – pomorskich. W 1829 r. wydzielono z biskupstwa wrocławskiego Delegaturę dla Brandenburgii i Pomorza, z siedzibą w Berlinie. Taki stan przetrwał do utworzenia w 1930 r. diecezji berlińskiej, której podporządkowano tereny Pomorza Zachodniego, dzieląc je na trzy dekanaty: szczeciński, stargardzki i koszaliński. W 1867 r. powróciło duszpasterstwo katolickie do Drezdenka. Trzebiecz zostaje wyodrębniony jako samodzielna jednostka duszpasterska i włączony do inspektoratu strzeleckiego. W 1945 r. zostaje włączony do Administracji Apostolskiej Kamieńskiej, Lubuskiej i Prałatury Pilskiej w Gorzowie Wlkp., w 1972 r. należy do Diecezji Gorzowskiej, a od 1992 do Diecezji Zielonogórsko – Gorzowskiej.

Od 1946 r. wchodzi w skład dekanatu strzeleckiego, a od 1982 r. do dekanatu drezdeneckiego. Historia budowli sakralnych w Trzebiczu jest mało znana. Jedną z wcześniejszych świątyń spłonęła w pożarze z 1762 r. Następną budowlę zastąpił wybudowany w 1879 r. obecny kościół, jest to neogotycka świątynia z żółtej cegły z wysoką wieżą.

Historia wsi

Trzebicz należy do najstarszych miejscowości, położonych w dolinie Noteci. Nazwa wsi znana jest z dokumentów w różnych formach m. in. Trzebeszewo, Trzebyeschowo, wywodzących się zapewne od polskiego słowa „trzebież” oznaczającego wyrąb lasów. Jak się zdaje co najmniej od XIV w. posiadłość Trzebicz wchodziła w posiadłość dóbr zamku, a potem domeny w Dreźnie. W latach 40 – tych XV w. wymienia się wieś w kontekście konfliktu polsko – krzyżackiego. Trzebicz odmówił wówczas płacenia daniny rządzącym w Nowej Marchii Krzyżakom, w odpowiedzi na to wójt krzyżacki spalił wieś Trzebicz i uwięził najbardziej opornych jej mieszkańców. Jak już wspomniano w 1467 r. pretensje do czynszu ze wsi zgłosił król Polski, w reakcji na co elektor brandenburski zhołdował sporną miejscowość. W 1514 r. dotychczasowa daninę w naturze w postaci mendla szczupaków zamieniono na czynsz pieniężny.

W okresie nowożytnym wieś była często niszczona przez pożary. Dnia 26 grudnia 1741 r. spaliło się w Trzebiczu 7 zagród chłopskich i 3 chałupy zagrodników. Największe straty przyniosły lata wojny siedmioletniej. Prawdopodobnie już w 1758 r. wieś została spalona przez wojska kozackie, jednakże największy pożar wybuchł od uderzenia piorunu w dniu 29 kwietnia 1762 r. spłonęło wówczas 40 zagród. Z pożaru ocalały jedynie kościół, szkoła i 12 zagród przed wsią. Do odbudowy przystąpiono ok. 1764 r. Na polecenie tajnego radcy finansowego Franza B. Schonberga von Brenkenhoffa zmieniono wówczas układ przestrzenny wsi, nadając mu bardziej regularną formę, a poszczególne gospodarstwa rozmieszczono w większej odległości od siebie, co miało zapobiec dalszym pożarom. Dotychczasową pańszczyznę zmieniono chłopom na czynsz, a gospodarstwa powiększone o nowe nadane grunty orne i łąki. W rezultacie zamiast dotychczasowych 18 chłopów pełno rolnych, 10 kmieci i dwóch zagrodników, pojawiło się we wsi 30 gospodarstw pełno rolnych.

Zmiany w układzie przestrzennym nie uchroniły jednak wsi od kolejnych pożarów. W 1810 r. spaliło się 10 gospodarstw i leśniczówka, zaś w 1813 r. ogień strawił 20 gospodarstw.

Powodując dwie ofiary śmiertelne. Katastrofalny był pożar w czerwcu 1850 r., kiedy to spaliło się 98 budynków a zginęły 3 osoby.

ANALIZA SWOT

MOCNE STRONY	SŁABE STRONY
Bliskość Puszczy Noteckiej - środowisko przyrodnicze	Brak infrastruktury turystyczno - rekreacyjnej
Liczne firmy jak na tak małą wieś	Słaby stan lokalnych dróg gminnych
Dogodne położenie komunikacyjne przy drodze 158	Brak ścieżki rowerowej
Położenie wzdłuż rzeki Noteć jako szlaku turystycznego	Brak infrastruktury wodnej, brak zagospodarowania nabrzeża rzeki Noteć
Baza sportowo – rekreacyjna – boisko piłkarskie	Brak placu zabaw, słaba infrastruktura sportowa
Baza kulturowa – sala wiejska	Zły stan techniczny i słabe wyposażenie sali wiejskiej
Prężnie działająca jednostka Ochotniczej Straży Pożarnej	Niedostateczne wyposażenie jednostki w sprzęt, niedokończony remont pomieszczeń remizy OSP
SZANSE	ZAGROŻENIA
Pomoc finansowa Gminy oraz z innych źródeł zewnętrznych, w tym. M.in. Unii Europejskiej	Zmniejszanie się zatrudnienia
Rozwój infrastruktury turystyczno-rekreacyjnej (noclegi, gastronomia)	Zwiększenie się bezrobocia
Budowa ścieżki rowerowej	Brak środków finansowych
Stworzenie oferty inwestycyjnej dla potencjalnych inwestorów	Migracja młodszej części społeczności lokalnej do większych ośrodków miejskich
Poszerzenie bazy sportowo – rekreacyjnej (budowa placu zabaw, boiska, przystani rzecznej)	Brak zaangażowania mieszkańców w sprawy wsi i identyfikowania się ze wsią i jej mieszkańcami
Zwiększenie liczby miejsc pracy	Brak miejscowej infrastruktury - miejsc

Mocne strony wsi.

Mocną stroną wsi to przede wszystkim walory przyrodnicze i stworzone miejsca pracy.

Miejscowość położona na skraju Puszczy Nadnoteckiej daje nieograniczone możliwości wypoczynku, spędzania wolnego czasu jak też poznawania i korzystania z zasobów fauny i flor, która otacza wieś. Trzebicz położony jest na szlaku wodnym rzeki Noteć co w perspektywie czasu może zostać wykorzystane do rozpowszechniania turystycznych terenów położonych nad rzeką we wsi.

Liczba ok. 500 miejsc pracy stworzona przez zakłady istniejące na terenie sołectwa przewarza nie tylko możliwości zatrudnienia mieszkańców Trzebicza, ale daje również możliwości zatrudnienia dla ościennych miejscowości.

Słabe strony wsi.

Słabymi stronami wsi są przede wszystkim niedostosowanie infrastruktury społecznej dla potrzeb wioski.

Remontu wymaga sala wiejska, w której odbywa się życie kulturalne wsi. Odbywają się w niej wesela (również mieszkańców innych wiosek), komunie, chrzciny, stypy, imprezy szkolne, sylwestry oraz zebrania wiejskie itp. Obecny stan Sali stwarza zagrożenie utraty zdrowia. Należy wykonać w niej gruntowny remont oraz przebudować.

Słabą stroną jest również wyposażenie OSP oraz stan budynków remizy strażackiej. W jednostce działa kilkunastu młodych chłopców i starsze osoby. Brakuje im miejsc do spotkań oraz mają nie wyposażoną jednostkę - brakuje takich podstawowych rzeczy jak węże i gaśnice.

W wiosce gdzie jest dużo młodzieży jak również dzieci, brakuje miejsc sportowo – rekreacyjnych, istnieje Klub Sportowy Uran lecz z braku doposażenia i warunków stworzona została tylko jedna sekcja piłkarska a młodzieży uprawiającej sport w wiosce jest znacznie więcej.

Kierunki rozwoju wsi:

Przebudowa oraz modernizacja dróg gminnych, rozwój infrastruktury technicznej. Stworzenie miejsca sportowo – rekreacyjnego we wsi. Działania na rzecz rozwoju i promocji wsi. Wyremontowanie kościoła oraz terenu wokół kościoła. Zapewnienie warunków przestrzeny dla dalszego rozwoju wsi. Doposażyć oraz wyremontować szkołę. Doposażenie jednostki ochotniczej straży pożarnej. Szczegółowe kierunki rozwoju wsi zawiera załącznik nr 1 i 2 do niniejszego planu.

Wizja rozwoju sołectwa:

**„TRZEBICZ-
PRZYJAZNE ŚRODOWISKO DLA TURYSTYKI I
PRZEDSIĘBIORSTW”**

Wizję stanu docelowego wsi można ująć w kilku zapytaniach:

Co ma wyróżniać wieś?

Trzebicz leży na skraju puszczy noteckiej oraz w pobliżu rzeki Noteć, co daje nam szansę na stworzenie miejscowości turystycznej. Lecz głównym aspektem jakim wyróżnia się Trzebicz są przedsiębiorstwa, szczególnie drzewne. Szanse zatrudnienia, mieszkańcy wsi dostają w miejscowych zakładach, a wiele osób dojeżdża do Trzebicza z ościennych miejscowości.

Jakie funkcje ma pełnić wieś?

Trzebicz powinien pełnić funkcje przemysłową, handlową oraz turystyczną. Działa kilka zakładów : tartaki, masarnia, stolarnie, sklepy spożywcze, fryzjer, handel częściami samochodowymi, sklepy meblowe, zakłady budowlane.

Jak ma wyglądać wieś?

Wieś ma zabudowę mało miasteczkową i jest największą wioską w gminie. Należy stworzyć mieszkańcom wsi infrastrukturę: drogi i chodniki, są to odcinki zabłocone i dziurawe, koszty zrobienia dróg i chodników nie byłyby duże ze względu na nieduże odległości. W centrum wioski są niewykorzystane place, gdzie można stworzyć np., park, plac zabaw, oraz boiska dla dzieci i młodzieży.

Co zaproponujemy dzieciom i młodzieży?

Na dzień dzisiejszy we wsi działa tylko jeden klub sportowy URAN i posiada on tylko jeden zespół piłki nożnej. Należy dołożyć starań aby zwiększyć środki na sport i na utrzymanie zaplecza sportowego. Niekiedy koszty utrzymania klubu przewyższają budżet.

Jest plac wokół boiska nie zagospodarowany ze szpeczącą stodołom, jest to ładne miejsce w centrum wsi do stworzenia miejsca wypoczynku dla mieszkańców a przede wszystkim dzieci i młodzieży, można tam zbudować boiska a najlepszym rozwiązaniem byłoby stworzenie „ORLIKA”.

Co zaproponujemy przedsiębiorcą?

W Trzebiczu jest dużo przedsiębiorstw, należało by pomóc przedsiębiorcom w rozwoju swoich zakładów, poprzez stworzenie specjalnych stref przemysłowych i dostosowanie infrastruktury do tych stref.

„OPIS PLANOWANYCH DO REALIZACJI ZADAŃ W PODZIALE NA PRIORYTETY, CELE, ZADANIA NA LATA 2010- 2018”

Opis przedstawia załącznik nr 1.

„HARMONOGRAM REALIZACJI ZAPLANOWANYCH ZADAŃ – PROJEKTÓW NA LATA 2010- 2018”

Harmonogram przedstawia załącznik nr 2

PODSUMOWANIE

Trzebicz jest miejscowością, która stoi na progu osiągnięcia rozwoju przemysłowego i lokalnej turystyki. Aspektami jakie przyczyniłyby się do tego rozwoju jest spełnienie niezbędnych warunków infrastrukturalnych potrzebnych do działania i rozwoju przedsiębiorstw: dróg, stref ekonomicznych, polityki podatkowej itp.

Dla życia społecznego jaki i dla rozwoju turystyki, niezbędne jest stworzenie miejsc rekreacji i wypoczynku dla mieszkańców i gości. Brakuje miejsc gdzie ludzie mogliby wypocząć, spędzić wolny czas: placów zabaw, parków, boisk itp.

Należy wykorzystać szansę jaka stoi przed TRZEBICZEM.

„TRZEBICZ- PRZYJAZNE ŚRODOWISKO DLA TURYSTYKI I PRZEDSIĘBIORSTW”

